

46/2017 30-03-2017

Contestatia la executare (art.598 NCPP) Curtea de Apel ALBA IULIA

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL A ___ I ___

SECTIA PENALA

Dosar nr. XXXXXXXXXXXXX

DECIZIA PENALĂ Nr. 46/2017

Ședința publică de la 30 Martie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE A ___ R ___

Grefier M ___ S ___ Ș ___

Ministerul Public- P _____ de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A.-
Serviciul Teritorial A ___ I ___ este reprezentat de Procuror A ___ R _____

Pe rol se află soluționarea contestației în anulare formulată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ împotriva deciziei penale nr. 20/09.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel A ___ I ___ în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 28.03.2017, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 391 C.pr.pen., a stabilit termen pentru pronunțare la data de 30.03.2017, încheierea de ședință din data de 28.03.2017 făcând parte integrantă din prezenta hotărâre.

La dosar s-a depus prin serviciul registratură de către Reprezentanta Ministerului Public concluzii scrise și hotărâri judecătorești cu titlu de practică judiciară în materie.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra contestației în anulare de față, constată următoarele:

La data de 03.03.2017 a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel A ___ I ___ contestația în anulare formulată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ împotriva deciziei penale nr.20/09.02.2017 pronunțată de această instanță în dosarul nr.XXXXXXXXXXXXX, contestație prin care s-a solicitat desființarea deciziei atacate și în rejudecare, respingerea ca inadmisibilă a contestației la executare formulată de condamnatul D ___ D _____.

În motivarea contestației în anulare s-a arătat că sunt incidente dispozițiile art.426 lit. i) Cod procedură penală, respectiv cazul în care împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă, întrucât față de intimatul D___ D_____ există o hotărâre definitivă prin care s-a soluționat fondul cauzei și s-a dispus condamnarea acestuia și o altă hotărâre definitivă de încetare a consecințelor juridice, de dezincriminare, exoneratoare de răspundere penală și încetare a executării pedepsei la care fusese condamnat definitiv.

S-a susținut astfel, că prin decizia penală nr.338/A/05.04.2016 a Curții de Apel A___ I___ inculpatul D___ D_____ a fost condamnat definitiv la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 Cod penal.

Pe de altă parte, prin decizia penală nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A___ I___ s-a constatat dezincriminarea și s-a dispus încetarea executării pedepsei de 3 ani închisoare, aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 Cod penal.

Pe cale de consecință, sub aspectul condițiilor necesare a fi îndeplinite pentru admisibilitatea în principiu a contestației în anulare s-a arătat că există două hotărâri definitive împotriva aceleiași persoane și există identitate de persoană și obiect între acestea. Totodată, s-a arătat că sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de art.426, art.427 și art.428 Cod procedură penală pentru a se constata admisibilitatea în principiu a căii extraordinare de atac declarate.

Cu privire la temeinicia contestației în anulare, s-a arătat că prin decizia nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A___ I___, în mod nelegal s-a procedat la o desființare a unei hotărâri judecătorești definitive și s-a procedat la o nouă soluționare pe fond a cauzei, fiind înlăturate consecințele juridice ale condamnării. Procedând în acest mod instanța a încălcat autoritatea de lucru judecat deoarece interpretarea și aplicarea dreptului s-a făcut anterior prin hotărârea definitivă de condamnare, iar contestația la executare era inadmisibilă, întrucât nu este o cale de atac contra hotărârii și nu poate avea ca efect reluarea procesului penal.

Prin contestația în anulare s-a mai arătat că prin decizia atacată s-a produs o încălcare a stabilității hotărârilor judecătorești și se contravine însăși deciziei nr.126/2016 a Curții Constituționale, prin care s-a arătat că în ceea ce privește cauzele soluționate definitiv până la publicarea deciziei prin care se constată neconstituționalitatea unei dispoziții legale și în care nu a fost invocată o atare excepție de neconstituționalitate, acestea reprezintă o *facta praeterita*, iar norma incidentă a beneficiat de o prezumție de constituționalitate. În consecință, incidența unei decizii de admitere a instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții, cu încălcarea dispozițiilor art.147 alin.4 din legea fundamentală și ar nega în mod nepermis autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârii judecătorești definitive.

Astfel, pe de-o parte s-a susținut că Decizia Curții Constituționale nr.405/2016, prin care s-a statuat că dispozițiile art.246 Cod penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii” are un caracter strict interpretativ, iar intervenirea ei după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare ar fi putut constitui exclusiv un caz de revizuire conform art.453 lit. f) Cod procedură penală, constatarea dezincriminării infracțiunii pe cale contestației la executare nefiind legală.

Pe de altă parte, s-a arătat că raționamentul juridic al instanței s-a situat în afara cadrului procesual instituit de dispozițiile art.598 – 599 Cod procedură penală care reglementează contestația la executare, iar recalificarea cererii formulate de petent din contestație la executare în cerere întemeiată pe dispozițiile art.595 Cod procedură penală raportat la art.4 Cod penal nu a avut un caracter legal.

Contestatoarea a mai susținut că dispozițiile art.595 Cod procedură penală nu erau incidente în cauză, întrucât de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a petentului D___ D___ nu a intervenit nici o lege de dezincriminare, iar pronunțarea unei decizii de constatare a neconstituționalității unei dispoziții legale de incriminare nu poate fi asimilată intervenirii unei legi penale de dezincriminare, între o decizie a Curții Constituționale și o lege nu se poate realiza o echivalență, prin analogie sau prin asimilare cu privire la momentul și consecințele juridice ale aplicării actului.

În susținerea contestației în anulare formulată, la dosarul cauzei au fost depuse mai multe hotărâri judecătorești, respectiv: sentința penală nr. 335/F pronunțată de Tribunalul I___ în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, sentința penală nr. 110/F pronunțată de Curtea de Apel București în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, decizia penală nr. 1171 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, decizia penală nr. 892 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, decizia penală nr. 892 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, sentința penală nr. 37/F pronunțată de Tribunalul Ialomița în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX, deciziile penale nr. 1006 și 1095 pronunțate de Curtea de Apel București în dosar nr. XXXXXXXXXXXXX.

Intimatul D___ D___ a depus la dosar concluzii scrise, susținând inadmisibilitatea în principiu a contestației în anulare formulată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A___ I___, întrucât nu este incident cazul prevăzut de art.426 lit. i) Cod procedură penală, acesta vizând exclusiv hotărâri judecătorești prin care s-a rezolvat fondul cauzei, cu privire la aceeași faptă materială. Intimatul a susținut că decizia penală nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A___ I___ a fost pronunțată în cadrul aceluiași proces penal și a vizat faza de executare, iar nu un alt dosar cu privire la aceeași faptă.

De asemenea, s-a făcut referire la Decizia nr.501/2016 a Curții Constituționale prin care s-a arătat că situația reglementată de art.426 lit. i) Cod procedură penală presupune existența unei duble identități, respectiv o identitate de persoană – hotărârile penale să fi fost pronunțate împotriva aceleiași persoane și o identitate de obiect – hotărârile să fi fost pronunțate pentru aceeași faptă.

Contrar argumentelor expuse prin contestația în anulare formulată, intimatul a susținut că Decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale echivalează cu o lege interpretativă de dezincriminare, iar considerentele deciziei sunt în egală măsură obligatorii, la fel ca și dispozitivul. Astfel, dispozițiile art.4 Cod penal stabilesc retroactivitatea legii de dezincriminare, în caz contrar realizându-se o discriminare între persoane aflate în aceeași situație juridică, ceea ce ar contraveni art.16 din Constituție.

La termenul de judecată din data de 28.03.2017, după ascultarea concluziilor reprezentantului Ministerului Public și intimatului, în baza art.431 Cod procedură penală Curtea a **admis în principiu contestația în anulare** formulată și a acordat cuvântul asupra fondului contestației.

La admiterea în principiu a contestației în anulare, Curtea a avut în vedere că soluționarea căii extraordinare de atac presupune parcurgerea a două etape distincte, ce a admisibilității în principiu, în cadrul căreia sunt examinate îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.426 alin.1

Cod procedură penală și art.431 alin.2 Cod procedură penală și respectiv, a judecării în fond a contestației.

Sub aspectul condițiilor de admisibilitate a contestației în anulare, Curtea a reținut că potrivit art.431 alin.2 Cod procedură penală, în această fază procesuală instanța verifică îndeplinirea condițiilor de formă ale cererii, respectiv formularea în scris și existența înscrisurilor pe care se întemeiază, dar totodată și invocarea temeiurilor legale.

În legătură cu temeiurile legale pe care se întemeiază contestația în anulare, Curtea a apreciat că în etapa admisibilității în principiu, instanța se rezumă la o verificare dacă temeiurile invocate de contestator se încadrează în cazurile prevăzute de art.426 Cod procedură penală. Motivul limitării analizei în etapa admisibilității în principiu la încadrarea temeiurilor invocate în unul din cazurile prevăzute de art.426 Cod procedură penală, iar nu la temeinicia acestora, este determinat de caracterul restrictiv al situațiilor în care calea de atac extraordinară poate fi exercitată și care implică un formalism mai rigid, tocmai din cauza naturii de excepție a cazurilor în care este permisă aducerea unei atingeri autorității de lucru judecat de care se bucură hotărârile judecătorești definitive.

În cauza de față, în raport de actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut prin prisma dispozițiilor art.426 alin.1 Cod procedură penală că prin exercitarea contestației în anulare este vizată o hotărâre definitivă, respectiv decizia penală nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A ___ I ___, că Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ are legitimare procesuală conform art.427 alin.1 teza finală Cod procedură penală, că exercitarea căii de atac poate fi făcută oricând conform art.428 alin.2 Cod procedură penală și totodată că a fost invocat un motiv care se încadrează în cazurile prevăzute de art.426 Cod procedură penală, fiind depuse și înscrisurile necesare în sprijinul acesteia.

Subsecvent constatării admisibilității în principiu a contestației în anulare ce formează obiectul prezentei cauze, sub aspectul temeiniciei acesteia Curtea reține următoarele:

Prin sentința penală nr.133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara a fost condamnat inculpatul D __ D _____ la o pedeapsă de 3 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit. a și b Cod penal pe o durată de 2 ani pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 Cod penal.

În baza art.91 Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani și i-au fost impuse inculpatului respectarea măsurilor de supraveghere și obligația prevăzute de art.93 alin.1 Cod penal și respectiv, de art.93 alin.2 Cod penal.

În esență, în sarcina inculpatului s-a reținut că prin Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr.1736/12.06.2014 a fost aprobată organizarea unui concurs de promovare în funcția publică de director general al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Hunedoara, iar inculpatul D __ D _____, secretar al județului Hunedoara a fost desemnat în calitate de membru al comisiei de concurs. Din probele administrate în cauză, a rezultat că prin adresa nr. xxxxx/08.07.2014, Agenția Națională a Funcționarilor Publici i-a înștiințat pe inculpații D __ D _____, G _____ D ___ și Ș _____ M _____ că fac parte din comisia de concurs, iar la data de 08.07.2015, imediat după ce a aflat că a fost desemnat în comisia de concurs, inculpatul D __ D _____ s-a înțeles cu inculpata G _____ M _____, candidat la acel concurs, ca acesta din urmă să conceapă în numele membrilor

comisiei propunerile de subiecte de concurs, lucru pe care acesta l-a realizat la data de 15.07.2015.

Inculpatul D__ D_____ i-a spus la telefon inculpatei G_____ D__ E___ despre înțelegerea avută cu inculpata G_____ M_____, iar inculpata G_____ D__ E___ a fost de acord cu înțelegerea respectivă, cerându-i însă inculpatului să o atenționeze pe inculpata G_____ M_____ să formuleze și baremele de corectare a subiectelor. Inculpata Ș_____ M_____ a convenit și ea cu inculpata G_____ M_____ ca aceasta din urmă să întocmească subiectele de concurs în numele membrilor comisiei, fapt ce rezultă din declarațiile inculpatei G_____ D__ E___ care a arătat că inculpata S_____ M_____ i-a spus să nu-și facă griji în legătură cu subiectele de concurs întrucât acestea au fost întocmite de inculpata G_____ M_____, și că nu e nicio problemă deoarece inculpata G_____ M_____ e unicul candidat.

La data de 16.07.2014 toți inculpații s-au deplasat la București cu un microbuz aparținând D.G.A.S.P.C Hunedoara iar inculpata G_____ M_____ a predat unul dintre memory stick-urile pe care se aflau variantele de subiecte și baremele de corectare unuia dintre membrii comisiei de la Consiliul Județean Hunedoara, care la rândul său l-a predat secretarului comisiei de concurs din partea A.N.F.P. București.

Concursul s-a desfășurat la sediul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici la data de 17.07.2014, și conform documentelor întocmite cu ocazia desfășurării acestuia a rezultat faptul că inculpatul D__ D_____ a propus următoarele subiecte: a) prezența principalelor categorii de atribuții ale Consiliului Județean și detaliați: atribuțiile privind organizarea și funcționarea aparatului de specialitate al Consiliului Județean și ale societăților comerciale și regiilor autonome de interes județean; b) atribuțiile direcției generale în domeniul persoanei adulte și c) obiectivele contractării serviciilor sociale; inculpata Ș_____ M_____ a propus următoarele subiecte: a) atribuțiile directorului executiv al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului; b) enumerați drepturile persoanelor cu handicap și detaliați facilitățile fiscale și c) prezența principalelor atribuții ale Comisiei pentru protecția copilului; iar inculpata G_____ D__ a propus următoarele subiecte: a) finanțarea sistemului de protecție a copilului; b) măsurile de protecție specială a copilului; precizați care sunt copiii care pot beneficia de aceste măsuri și detaliați supravegherea specializată și c) prezența funcțiilor Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului.

În fapt, din compararea conținutului propunerilor de subiecte din fișierele identificate în urma percheziției informatice (a computerului utilizat de inculpata G_____ M_____ la serviciu și a celor două memory stick-uri ridicate de la inculpata) cu subiectele propuse la concurs în data de 17.07.2014 de inculpații D__ D_____, G_____ D__ E___ și Ș_____ M_____ D_____, rezultă că toate aceste propuneri au fost formulate în scris de către G_____ M_____ în perioada anterioară prezentării la concurs, propunerile fiind listate de pe unul dintre cele două stick-uri puse la dispoziție de către candidată, contribuția membrilor comisiei rezumându-se la semnarea acestor propuneri.

G_____ M_____ a extras varianta numărul 2 de concurs compusă din cinci subiecte, din care două au fost extrase informatic în mod aleatoriu din baza de subiecte ale A.N.F.P., și trei subiecte reprezentau propunerile inculpaților D__ D_____, Ș_____ M_____ și G_____ D_____, în fapt subiectele concepute de inculpata G_____ M_____ în numele membrilor comisiei de concurs din județul Hunedoara, respectiv inculpații D__ D_____, Ș_____ M_____ și G_____ D__ și identificate pe memory stick-urile ridicate de la aceasta.

Conform raportului final al concursului de recrutare inculpata G_____ M_____ a obținut la proba scrisă 92 puncte, la interviu 96,6 puncte, fiind declarată admis și s-a propus numirea

în funcția publică de conducere de director general al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Hunedoara.

În drept, s-a reținut că faptele inculpaților D__ D____, G____ D__ E____ și Ș____ M____ D____ care în calitate de membri al comisiei de concurs privind ocuparea funcției de director general al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Hunedoara, organizat în data de 17.07.2014 de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, nu și-au îndeplinit atribuțiile impuse de această calitate, în sensul întocmirii unor propuneri de subiecte pentru concursul menționat, inculpatul D__ D____ solicitându-i candidatei G____ M____ să procedeze la întocmirea propunerilor de subiecte și a variantelor de concurs, iar inculpații G____ D__ E____ și Ș____ M____ D____ acceptând acest lucru, încălcând astfel dispozițiile art. 52 din H.G.611/2008, ceea ce a condus la fraudarea concursului desfășurat la data de 17.07.2014, aducându-se atingere interesului legitim al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind organizarea concursurilor de promovare în funcția publică conform principiilor prevăzute de art. 57 alin 3 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, obținându-se în acest fel un folos necuvenit pentru inculpata G____ M____, respectiv ocuparea, în mod definitiv, a funcției de director general al D.G.A.S.P.C. Hunedoara, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea 78/2000 rap la art. 297 al. 1 Cp.

Prin decizia penală nr.338/A/05.04.2016 a Curții de Apel A__ I__ au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpatul D__ D____ și ceilalți inculpați împotriva sentinței penale nr.133/21.10.2015 a Tribunalului Hunedoara.

Ulterior, prin Decizia nr.405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial Nr. 517 din 8 iulie 2016, s-a statuat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

La data de 14.10.2016, a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Hunedoara, sub nr.XXXXXXXXXXXXXX, contestația la executare formulată de condamnatul D__ D____ prin care acesta a solicitat în baza art.598 alin.1 lit. d Cod procedură penală să se dispună încetarea executării pedepsei principale și a celei accesorii aplicate prin sentința penală nr.133/21.10.2015 a Tribunalului Hunedoara ca urma a dezincrimării infracțiunii de abuz în serviciu prin Decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale.

Prin sentința penală nr.154/16.11.2016 a Tribunalului Hunedoara a fost respinsă ca nefondată contestația la executare formulată de condamnatul D__ D____, reținându-se în esență că Decizia nr.405/15.06.2016 a Curții Constituționale este una interpretativă, iar nu o decizie prin care se constată neconstituționalitatea dispozițiilor art.297 C.pen. De asemenea, s-a reținut că Decizia Curții Constituționale statuează că dispozițiile art.246 al.1 din Codul penal din 1969 și ale art.297 al.1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”. În considerentele deciziei se reține că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. A mai reținut Curtea Constituțională că, deși legislația primară poate fi detaliată prin intermediul adoptării unor acte de reglementare secundară, potrivit art.4 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în

executarea legilor și a ordonanțelor Guvernului se emit doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

Instanța a constatat că, atât instanța de fond, cât și instanța de control judiciar, au analizat normele legale încălcate de inculpatul D__ D_____, indicând atât prescripțiile normative cuprinse în textele art.57 al.3 și 58 al.2 lit.a) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cât și pe cele ale art.4 lit.b), art.52 al.4 și 5 și art.58 al.2 lit.a) din HG nr.611/2008 pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici.

Legea nr.188/1999 a fost modificată, completată și republicată în temeiul art.III din Legea nr.251/2006.

În preambulul Hotărârii nr.611/2008, Guvernul României a menționat că adoptă respectiva hotărâre în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. VII alin. (1) lit. a) din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Prin urmare, dispozițiile art.52 al.4 și 5 și art.58 al.2 lit.a) din HG nr.611/2008, reținute ca fiind încălcate de inculpat, reprezintă normele legislației secundare, care detaliază și transpun în executare normele legislației primare, adică pe cele ale art.57 al.3 și 58 al.2 lit.a) din Legea nr.188/1999, reținute și acestea ca fiind încălcate de inculpat.

Aceasta este, de fapt, și sensul celor exprimate de Curtea Constituțională în paragraful 60 al Deciziei nr.405/15.06.2016, referitor la detalierea legislației primare prin acte de reglementare secundară, adoptate potrivit art.4 al.3 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Pentru aceste considerente instanța a concluzionat că Decizia nr.405/15.06.2016 a Curții Constituționale, interpretativă, nu este incidentă situației juridice a petentului D__ D_____, astfel că prezenta contestație formulată de petent este nefondată.

Împotriva acestei sentințe, condamnatul D__ D_____ a declarat contestație, înregistrată pe rolul Curții de Apel A__ I___ la data de 28.11.2016.

Prin decizia penală nr.20/A/09.02.2017 a Curții de Apel A__ I___ a fost admisă contestația declarată de condamnatul D__ D_____ împotriva sentinței penale nr.154/16.11.2016 a Tribunalului Hunedoara, în baza art.595 alin.1 Cod procedură penală raportat la art. 4 teza a II a Cod penal s-a constatat ca fiind dezincriminată fapta prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 pentru care contestatorul a fost condamnat și s-a dispus încetarea executării pedepsei de 3 ani închisoare, a pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor pe o perioadă de 2 ani și a pedepsei accesorii aplicate prin sentința penală nr.133/21.10.2015 a Tribunalului Hunedoara.

Prin contestația în anulare declarată în prezenta cauză s-a invocat incidența dispozițiilor art.426 lit. i) Cod procedură penală, respectiv încălcarea prin pronunțarea deciziei penale nr.20/A/09.02.2017 a Curții de Apel A__ I___ a autorității de lucru judecat ce revenea sentinței penale nr. 133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/A/05.04.2016 a Curții de Apel A__ I___ și astfel, constatarea că împotriva aceleiași persoane au fost pronunțate două hotărâri definitive pentru aceeași faptă.

Examinând contestația în anulare prin prisma motivului invocat și a actelor și materialului din dosarul cauzei, Curtea constată că aceasta este nefondată, pentru următoarele considerente:

Sub un prim aspect, Curtea reține că în raport de reglementarea instituită prin dispozițiile art.426 Cod procedură penală ce sunt incluse în Secțiunea 1 a Capitolului V „Căile extraordinare de atac”, contestația în anulare este o cale de atac de retractare ce poate fi exercitată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind un remediu procesual pentru înlăturarea unor vicii de procedură („*error in procedendo*”), iar nu a celor de judecată sau care ar privi fondul cauzei („*error in iudicando*”).

În continuare, Curtea observă că, în considerarea formalismului specific al căilor de atac, cazul de contestație în anulare prevăzut de art.426 lit. i) Cod procedură penală este incident exclusiv în ipoteza în care împotriva aceleiași persoane se pronunță două hotărâri definitive pentru aceeași faptă. Cu alte cuvinte, aplicabilitatea cazului de contestație în anulare prevăzut de art.426 lit. i) Cod procedură penală este limitată la situațiile în care s-au pronunțat două hotărâri penale definitive între care există o dublă identitate, respectiv o identitate de persoană și o identitate de faptă.

Din modul de redactare a textului art.426 lit. i) Cod procedură penală rezultă pe de-o parte că acesta constituie un remediu procesual pentru încălcarea principiului *ne bis in idem* consacrat de art. 6 Cod procedură penală, iar pe de altă parte că acest caz este aplicabil exclusiv în ceea ce privește hotărârile penale definitive prin care se soluționează fondul cauzei.

Curtea reține de altfel, că prin considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.501 din 30 iunie 2016, publicată în M. Of. nr.733 din 21.09.2016 s-a arătat că potrivit art.6 Cod procedură penală, nici o persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă pentru aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică, acest principiu fiind reglementat și în art.4 din Protocolul nr.7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (par.28). În aceste condiții, având în vedere importanța principiului precitat, Curtea Constituțională a constatat că, în materie, contestația în anulare – întemeiată pe dispozițiile art.426 lit. i) Cod procedură penală – este un remediu procesual prin care partea interesată poate obține restabilirea legalității încălcate prin nesocotirea principiului *ne bis in idem*(par.29).

În considerarea caracterului de remediu procesual pentru încălcarea principiului *ne bis in idem* al contestației în anulare, Curtea reține că autoritatea de lucru judecat este puterea sau forța acordată de lege hotărârii judecătorești definitive, de a fi executată și de a împiedica o nouă urmărire pentru același fapt, prezumându-se ca aceasta reflectă adevărul („*res iudicata pro veritate habetur*”). Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești definitive are două efecte: unul pozitiv, constând în caracterul executoriu al acesteia și unul negativ, materializat în împiedicarea aducerii din nou spre rezolvare a procesului penal în care s-a adoptat o soluție definitivă.

Or, efectul negativ al autorității de lucru judecat constituie tocmai expresia principiului *ne bis in idem* consacrat de art.6 Cod procedură penală, potrivit căruia nici o persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă pentru aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.

În continuare, Curtea reține că încălcarea principiului *ne bis in idem*, respectiv a autorității de lucru judecat de care beneficiază o hotărâre definitivă presupune pronunțarea unei alte hotărâri definitive prin care se soluționează fondul cauzei, respectiv există o dublă identitate, de persoană („*eadem personae*”) și de faptă („*idem factum*”), iar prin cea de-a doua hotărâre se dă o rezolvare acțiunii penale exercitate împotriva inculpatului.

Concluzia că pentru a se putea invoca încălcarea principiului menționat și a autorității de lucru judecat este necesar ca prin cea de-a doua hotărâre să fie soluționat fondul cauzei derivă din modul de formulare a textului art.6 Cod procedură penală, care se referă expres la împiedicarea *urmării penale sau a judecării* pentru aceeași faptă a aceleiași persoane, dar și din conținutul art.426 lit. i) Cod procedură penală care prevede în mod explicit că hotărârile trebuie să fie pronunțate *împotriva aceleiași persoane pentru aceeași faptă*.

Curtea reține că prin *soluționarea fondului cauzei* trebuie să se înțeleagă pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care se dă o dezlegare raportului juridic dedus judecării, respectiv prin care se statuează asupra existenței faptei, a caracterului penal al acesteia și săvârșirii ei de către inculpat, prin pronunțarea uneia dintre soluțiile prevăzute de art.396 Cod procedură penală, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal. Numai prin adoptarea unei dintre aceste soluții se dă o rezolvare acțiunii penale exercitate într-o cauză dată și numai în acest mod se poate aprecia asupra încălcării sau nu a autorității de lucru judecat a unei hotărâri anterioare definitive. Curtea observă că pentru identitate de rațiune sunt aplicabile în prezenta cauză și considerentele expuse prin Decizia nr. XVII/2017 a Î.C.C.J. pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, prin care s-a arătat, desigur cu nuanțele impuse de reglementarea procedurală penală anterioară, că *hotărârile judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, sunt acele hotărâri prin care s-a rezolvat raportul juridic de drept substanțial, pronunțându-se o soluție de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal*.

În cauza de față, Curtea constată că prin contestația în anulare declarată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ se invocă incidența dispozițiilor art.426 lit. i) Cod procedură penală cu privire la decizia penală nr.20/A/09.02.2017 a Curții de Apel A ___ I ___ și încălcarea prin aceasta a autorității de lucru judecat ce revenea sentinței penale nr. 133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/A/05.04.2016 a Curții de Apel A ___ I ___.

Curtea observă că în timp ce sentința penală nr. 133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/A/05.04.2016 a Curții de Apel A ___ I ___ este o hotărâre prin care s-a soluționat fondul cauzei, dispunându-se condamnarea inculpatului D ___ D ___ pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, decizia penală nr.20/A/09.02.2017 a Curții de Apel A ___ I ___ a fost pronunțată în soluționarea unei căi de atac declarate împotriva unei sentințe prin care s-a soluționat o contestație la executare privindu-l pe același condamnat.

În concret, prin această ultimă hotărâre judecătorească, instanța nu a soluționat acțiunea penală exercitată împotriva inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, ci în baza art.595 Cod procedură penală raportat la art.4 Cod penal a apreciat că infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea a fost dezincriminată și a dispus încetarea executării pedepsei aplicate inculpatului. Criticile formulate prin contestația în anulare formulată privind recalificarea juridică a cererii formulate de condamnat, din contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art.598 lit. d) Cod procedură penală, în cererea de constatare a dezincriminării întemeiată pe dispozițiile art.595 Cod procedură penală nu sunt fondate, de vreme ce instanța nu a depășit limitele investiției sale și a pronunțat o soluție în cadrul procesual inițial al căii de atac exercitată împotriva unei sentințe prin care a fost judecată o cerere în faza de executare a hotărârii penale definitive de condamnare.

Plecând de la definiția dată în doctrină procesului penal, respectiv de activitate reglementată de lege, desfășurată într-o cauză penală de către organele judiciare cu participarea părților și altor persoane ca titulare de drepturi și obligații, având ca scop constatarea la timp și în mod

complet a infracțiunilor și tragerea la răspundere penală a celor care le-au săvârșit, Curtea reține că sistemul actual al Codului de procedură penală reflectă împărțirea obiectivă a acestui proces în fazele de urmărire penală, de cameră preliminară, de judecată și de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

Or, în raport de obiectul judecății și de limitele investirii instanței, Curtea observă că decizia penală nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A ___ I ___ nu face parte din categoria hotărârilor judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, ci constituie o hotărâre prin care s-a soluționat o cerere în faza de punere în executare a sentinței penale nr. 133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara, ambele hotărâri fiind pronunțate într-un ciclu procesual unic, în cadrul aceluiași proces penal.

În consecință, având în vedere argumentele expuse anterior privind semnificația principiului *ne bis in idem*, Curtea constată că prin decizia penală nr.20/09.02.2017 a Curții de Apel A ___ I ___ nu a fost adusă atingere autorității de lucru judecat a sentinței penale nr. 133/14.10.2015 a Tribunalului Hunedoara și nu atrage incidența dispozițiilor art.426 lit. i) Cod procedură penală întrucât nu constituie o hotărâre pronunțată împotriva aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Reiterând argumentele expuse anterior, Curtea reține, în acord cu raționamentul expus prin Decizia Curții Constituționale nr. 501 din 30 iunie 2016, că la formularea contestației în anulare întemeiată pe dispozițiile art.426 lit. i) Cod procedură penală, trebuie să se facă dovada existenței celor două sau mai multor hotărâri penale definitive din care rezultă identitatea de persoană și de obiect, incluzând situația în care pentru aceeași faptă sunt încadrări juridice diferite, situație premisă care nu este prezentă în cauza de față, hotărârea criticată nefăcând parte din categoria hotărârilor judecătorești prin care să se statueze asupra faptei și persoanei care a săvârșit-o.

Curtea constată că în jurisprudența constantă a Î.C.C.J. s-a arătat că o hotărâre judecătorească nu poate fi atacată pe alte căi decât cele expres prevăzute de lege, regula având valoare de principiu constituțional, dispozițiile art.129 din Constituție prevăzând că mijloacele procesuale de atac a hotărârii judecătorești sunt cele prevăzute de lege, iar exercitarea acestora se realizează în condițiile legii. Or, în cauza de față, chiar dacă au fost îndeplinite condițiile de admisibilitate în principiu a contestației în anulare formulate, analiza temeiului invocat conduce la concluzia că această cale extraordinară de atac nu este fondată și urmează a fi respinsă ca atare.

Pe de altă parte, fără a antama fondul cauzei și criticile formulate de contestatoare, Curtea apreciază că aparenta contradicție între hotărârile judecătorești pronunțate succesiv în același ciclu procesual nu se circumscrie cazului de contestație în anulare prevăzut de art.426 lit. i) Cod procedură penală, ci celui prevăzut de art.453 alin.1 lit. e) Cod procedură penală, orientarea jurisprudențială a Î.C.C.J. în materie fiind în sensul admisibilității exercitării căii de atac a revizuirii împotriva unor hotărâri judecătorești pronunțate în materia executării, întrucât vizează cauze ulterioare și exterioare judecării pe fond a cauzei (încheierea penală nr.1068/10.12.2014 a Î.C.C.J. dosar nr.XXXXXXXXXXXXX).

În consecință, constatând că hotărârea atacată în prezenta cauză nu face parte din categoria hotărârilor judecătorești definitive pronunțate împotriva aceleiași persoane și pentru aceeași faptă și astfel nu este incident cazul prevăzut de art.426 lit. i) Cod procedură penală, Curtea urmează să respingă ca nefondată contestația în anulare declarată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ împotriva deciziei penale nr.20/XXXXXXXXXX a Curții de Apel A ___ I ___.

Conform art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat urmează să rămână în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge ca nefondată contestația în anulare formulată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial A ___ I ___ împotriva deciziei penale nr.20/09.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel A ___ I ___ în dosarul nr.XXXXXXXXXXXXXX.

Conform art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30.03.2016.

Președinte,

A ___ R ___

Grefier,

M ___ S ___ Ș ___

Red. AR

Tehnored. MȘ

2ex/06 Aprilie 2017

Jud. fond S ___ A ___

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de Wolters Kluwer Romania pentru Fundatia RoLII.

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro